

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.48 d.d. 9 januari 2019 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, mr. H.M. Patijn, A.C. Juffermans).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- klaagschrift met bijlagen (ongedateerd) ontvangen in augustus 2018;
- aanvullende stukken met acceptatieformulier d.d. 21 augustus 2018;
- informatieverzoek aan de deelnemer d.d. 27 augustus 2018;
- reactie deelnemer d.d. 12 september 2018;
- reactie betrokkene d.d. 20 september 2018.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 17 december 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

2.1. Betrokkene verzoekt een belangenafweging. De registratie telt te zwaar voor betrokkene en zijn gezin. In 2004 is betrokkene een restaurant begonnen met zijn compagnon. Betrokkene heeft een doorlopend krediet afgesloten van EUR 20.000. Betrokkene was toen 22 jaar en een onervaren ondernemer. Zijn compagnon was 20 jaar ouder en een ervaren horecaondernemer. Het ging eerst goed, later ging de samenwerking slecht. De compagnon deed de administratie. Op een bepaald moment kwam betrokkene erachter dat rekeningen niet op tijd werden betaald. In augustus 2012 besloot betrokkene uit de zaak te stappen. Een overeenkomst werd opgesteld. Zijn compagnon heeft de activa en passiva overgenomen en betrokkene finale vrijwaring gegeven. Veel later kwam een brief van de deelnemer dat er een vordering was. Zijn compagnon was spoorloos. Betrokkene werd volledig aansprakelijk gesteld voor de schuld. Betrokkene heeft uiteindelijk EUR 11.500 betaald tegen finale kwijting. Betrokkene klaagt over code 3. Hij stelt nooit eerder een betalingsachterstand

te hebben gehad of te maken heeft gehad met een deurwaarder. Hij heeft een vast inkomen uit loondienst en zijn vrouw ook. De code heeft grote gevolgen.

2.2. Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene met de stelling dat het eerste contact met het incassobureau niet was op 7 maart 2014 maar op 3 juli 2014. Betrokkene heeft de deelnemer geïnformeerd over het uitstappen uit de vennootschap onder firma (vof), telefonisch en per brief. Op 16 mei 2013 heeft betrokkene contact gehad met de deelnemer. Alle brieven heeft betrokkene van zijn advocaat gekregen. Er was veel druk van het incassobureau, daarom heeft betrokkene een regeling getroffen voor EUR 11.500 en finale kwijting. Het was een zware tijd voor hem en zijn familie. Als betrokkene op de hoogte was geweest had hij de codering kunnen voorkomen. Alle betalingsverzoeken gingen naar het adres van zijn compagnon waar betrokkene geen contact meer mee had.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stuurt kopieën van brieven van [incassobureau] d.d. 7 maart 2014, hierin staat dat de debetstand is gemeld bij BKR en dat de vordering is opgeëist en kopie van een brief d.d. 8 september 2017 waarin de consequenties staan van betaling tegen finale kwijting. Bij de klacht bevinden zich al kopieën van vooraankondigingen voor registratie van de achterstand d.d. 12 december 2013 en 20 februari 2014. De brieven zijn allen gericht aan de vof ter attentie van de zakenpartner van betrokkene. Op de reactie van de betrokkene heeft de deelnemer schriftelijk niet meer gereageerd.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

4.1. De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****212. Het geregistreerde bedrag is EUR 20.000. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) en een bijzonderheidscode 2 ((Restant)vordering geheel opeisbaar) op 21 maart 2014 en een bijzonderheidscode 3 (bedrag van EUR 250 of meer is afgeboekt) op 13 september 2017. De overeenkomst heeft tevens een werkelijke einddatum per 13 september 2017.

4.2. De betrokkene betwist niet dat de registratie technisch juist is, dat wil zeggen in overeenstemming met het Algemeen Reglement gemaakt, maar doet een beroep op disproportionaliteit.

4.3. De Commissie overweegt als volgt. Betrokkene heeft een aantal omstandigheden opgevoerd op grond waarvan hij van mening is dat de registratie niettemin moet worden geschrapt. Die omstandigheden wegen mee in de zogenaamde proportionaliteitstoets. Die houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij of zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij of zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

4.4. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoot, in de vorm van bijvoorbeeld een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag, dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

In dat verband overweegt de Commissie als volgt.

4.5. De betrokkene heeft een belang gesteld bij verwijdering van de registratie inhoudende dat de registratie een hypotheekaanvraag in de weg staat. De registratie zou pas in 2022 uit het CKI worden verwijderd. Betrokkene heeft daarmee voldoende belang gesteld bij schrapping van de registratie.

4.6. Betrokkene is een schuld aangegaan in verband met een krediet dat strekte ter financiering van de met de ex-vennoot gedreven horecaonderneming. Als vennoot was betrokkene hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele schuld. Hij moest er rekening mee houden dat de deelnemer hem tot terugbetaling van het volledige bedrag zou (kunnen) aanspreken. Het krediet is voor zover kenbaar daadwerkelijk gebruikt voor de financiering van de door de vennoten gedreven onderneming. Hiervan uitgaande is er geen reden om lichtvaardig aan te nemen dat de registratie disproportioneel is nu een groot deel van het krediet nog niet is terugbetaald. Daaraan doet niet af dat betrokkene afspraken heeft gemaakt met de ex-vennoot, inhoudende dat deze in de onderlinge verhouding

draagplichtig was voor het krediet en de terugbetaling, en evenmin dat betrokkene zelf meer dan de helft van het krediet al heeft terugbetaald. Nadat de horecaonderneming in zwaar weer terecht kwam en de rekeningen niet meer konden worden betaald, heeft betrokkene aangestuurd op ontvlechting van de vof. Er was op dat moment echter alle aanleiding alert te blijven ten aanzien van de betaling van de rekeningen inclusief de verplichtingen uit hoofde van het verstrekte krediet. Het maken van afspraken daarover met de ex-vennoot is op zichzelf positief, maar betrokkene wist of behoorde te weten dat deze daar wellicht niet aan kon voldoen, ook al stuurde de deelnemer de correspondentie daarover naar de vof ter attentie van de ex-vennoot en op een adres waar betrokkene zelf niet woonde. De deelnemer had zorgvuldiger kunnen handelen door de adreswijziging die betrokkene haar – onbetwist – had verstrekt in de administratie op te nemen, maar niet is gebleken dat de betalingsproblemen alsdan niet waren opgetreden. Daar komt bij dat betrokkene, nadat hij kennisnam van de betalingsproblemen, nog circa drie jaar doende is geweest met het maken van afspraken met de deelnemer. Hoewel betrokkene ook goede betalingseigenschappen heeft getoond, is de Commissie alles overziende niet van oordeel dat de registratie disproportioneel is.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.